

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, 14. ЈУН 1995.
БРОЈ 40. ГОДИНА VI

СУРОВА СТВАРНОСТ КОМУНИСТИЧКЕ ДИКТАТУРЕ ГОЛГОТА СРПСКИХ РАДИКАЛА

ЗБОГ КОЈЕ ЋЕ СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ СЕСТИ НА ОПТУЖЕНИЧКУ КЛУПУ

Злочиначка власт дедињског дахије Слободана Милошевића улази у своју последњу фазу, фазу изгубљеног очајника иза које га чека још само тмина историјског суноврата. Председник Србије је у страху од истине, правде и људског достојанства наредио хапшење челника Српске радикалне странке: др Војислава Шешеља, Томислава Николића, др Милорада Јеврића, др Ранка Бабића, Филипа Стојановића, Јовице Стојменовића и других активиста најјаче опозиционе странке у Србији. Тим чином је надмени и недодирљиви пајак из Толстојеве улице, напуздан од жене, још једанпут доказао своју диктаторску потенцију.

По његовој замисли батинање у Ђвилану је последња опомена, наука и порука дрзницима да не мисле и чине нешто што није по вољи "његовог величанства" Слободана Милошевића. У том случају важно је поменути да су режимски медији по ко зна који пут дезинформисали јавност и жртву прогласили кривцем.

Правог и искључивог кривца открила је генеза догађаја.

Док је шетао главном градском улицом (јер је усменим саопштењем општинских власти митинг Српске радикалне странке био забрањен иако за то није било разлога) др Војислав Шешељ је, у међувремену, окупљеним грађанима покушао да објасни мотиве оних који су одлучили да онемогуће изношење различитих политичких ставова и опредељења. Када је председник српских радикала почео (без озвучења) да говори народу жељном истините и поштене речи, велика група припадника специјалних јединица МУП-а Србије острвила се на присутне. Доведени

из Приштине и Београда, једни у цивилу а други у панцирним оклопима, исценирали су сукоб. Бесомучно пуцајући и ударајући пендрецима и покулама, изазвали су пометњу и неред и угрозили јавни ред и мир. Најугроженији су били радикалски посланици који се нису опирали безразложном, нељудском и безумном поступку острашћених и до зуба наоружаних специјалаца. Нису пружали отпор ни приликом хапшења а не треба наглашавати да нису поседовали ни ватрено, ни хладно оружје. Привођени су са пиштољима усмереним у слепоочнице, од чега нису биле изузете ни жене. У једном тренутку пиштољ неког нервозног полицајца (или нарученог убице) је опалио, и на срећу, само окрзнуо главу савезног посланика Филипа Стојановића. Окрзнувши крвљу обливеденог и

тешко повређеног Стојановића метак је своју путању завршио у панцирној кошуљи другог полицајца, овога пута без икаквих последица.

После свега што су преживели савезни и народни посланици и активисти Српске радикалне странке били су суочени са најстрашнијом и најсрамотнијом фарсом, са суђењем и монтираним процесима којима би одали признање и режими отворене диктатуре и тоталитарне власти. Још једном су, уместо правих криваца: сценаристе, режисера и актера гњиланског полицијског маскенбала на оптуженичку клупу сели недужни: прваци Српске радикалне странке и они који су се задесили у њиховој близини!

Сви приведени посланици су се позвали на посланички имунитет али су "надлежни" то незаинтересо-

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

вано превидели. Незаштићени, и обесправљени били су више часова малтретирани. А тај тужни, и показао се безначајни, институт посланичког имунитета био им је, по наређењу дедињског самодршца, укинут у глуво доба ноћи.

Административни одбор у Скупштини Србије заседао је између три и четири сата ујутру. Социјалистичке посланике су довозили хеликоптери, ма не би ли у случају Томислава Николића и Јовице Стојменовића што пре дали зелено светло дресираним кадијама да поступе "по наређењу". Председник Административног одбора Жарко Јокановић је сервилно и експедитивно учинио по вољи "Слоби Садаму" после чега је, не стидећи се, поносно изјавио да је чак и без гласања оставио без имунитетске заштите своје колеге из републичког Парламента. Узгред, на тој седници, нису вођени записник и стенографске белешке. Убеђени смо да ни папир не би истрпео све лажи, глупости и бестидности изречене те ноћи у скупштинским просторијама.

За разлику од бала вампира у Народној скупштини Републике Србије, Мандатно имунитетски одбор у Савезној скупштини те ноћи није заседао и није могао да донесе никакве одлуке. Због тога је прекршајни поступак који је вођен против др Војислава Шешеља био обустављен јер се окривљени позвао на посланички имунитет.

Међутим, када је вођа радикала покушао да напусти зграду Суда, био је брутално спречен од стране полицијског обезбеђења које за такав поступак није имало никакав формално-правни основ. Такав силецијски поступак усмено је образложен речима да се очекује наређење из Београда о даљем опхођењу према свим окривљенима.

Убрзо је из Београда (са Дедиња) стигла копија одлуке о одузимању посланичког имунитета посланицима: др Војиславу Шешељу, др Милораду Јеврићу, др Ранку Бабићу и Филipu Стојановићу која је изазвала запрепашћење целокупне домаће јавности.

Да запрепашћење буде потпуно, а према информацијама већине запослених у Савезном Парламенту, ни један од чланова мандатно-имунитетског одбора последњих дана није прошао кроз скупштинска врата. Очигледно је да су петорица неоконунитетских бандита из Социјалистичке партије Србије, Демократске партије социјалиста Црне Горе и Нове демократије телепатски или телефоном договорили да прекрше све уставне и законске норме, да погазе све цивилизацијске тековине за љу-

бав дедињског султана Слободана Милошевића.

Револтирана таквим работама, секретар Мандатно-имунитетског одбора, госпођа Босиљка Милошевић-Јовићевић поднела је неопозиву оставку.

Одузимањем посланичког имунитета на овакав криминалан начин, председник Србије је маниром свог болшевичког претходника Џугашвилија, познатом под конспиративним именом Стаљин, показао да су му право и законске норме непознате категорије.

Оваквим поступцима понижена

Више пута сам кривично и прекршајно гоњен. Седам пута сам осуђиван и седам књига су ми забранили али никада још, у току судског процеса, нисам видео толико лажи, ноторних неистина, измишљотина, као сада, посматрајући ове процесе.

Наравно, јасни су ми мотиви суђења и, са аспекта властодржачких интереса Слободана Милошевића, ти мотиви су веома убедљиви. Слободан Милошевић се уплашио митинга Српске радикалне странке, а посебно великог митинга 17. јуна, и он је једноставно морао пронаћи начин да ухапси и уклони њене функционере,

РЕШЕЊЕ

ОБУСТАВЉА СЕ прекршајни поступак против окривљеног Шешељ Војислава, из Батајнице ул. Посавског одреда бр. 10, рођ. 11. октобра 1954. год. у Сарајеву, од оца Николе, по занимању четнички војвода, по народности Србин, држ. СРЈ, због прекршаја из чл. 6 ст. 2, 3 и 4 Закона о јавном реду и миру, обзиром да окривљени има посланички имунитет

Образложење

Секретаријат у Гњилану при Министарству унутрашњих послова поднео је овом органу захтев за покретање поступка бр. 1-254-91/95 од 3. 6. 1995. године, захтевајући да се против окривљеног Шешељ Војислава из Батајнице, покрене поступак из чл. 6 ст. 2, 3 и 4 Закона о јавном реду и миру.

Окривљени је приликом саслушања најпре дао изјаву позивајући се на посланички имунитет. Као доказ дао је на увид легитимацију Савезног посланика бр. 226 од 3. 2. 1993. године са роком важења до 3. 2. 1997. године, издате од стране Савезне скупштине.

Увидом у напред наведену легитимацију утврђено је да је окривљени посланик у Већу грађана Савезне скупштине.

Стога је сходно чл. 234 Закона о прекршајима противу окривљеног обустављен прекршајни поступак.

ОПШТИНСКИ ОРГАН ЗА ПРЕКРШАЈЕ У ГЊИЛАНУ

дана: 4. 5. 1995. године
СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ

Здравковић Зорница

су оба Парламента, понижени су сви посланици, понижени су сви они који поштују законе ове државе и понашају се у складу са њима.

Користећи формално право на одбрану, окривљени др Војислав Шешељ је својом изјавом раскринкао и оптужио режим Слободана Милошевића и његове МУЗЕ за криминалне и незаконите активности, по глупостима и злу познате др Мире из "часне куће" Марковића. Том приликом, унапред осуђени првак српских радикала, имун на страх од политичке и полицијске репресије, изјавио је следеће:

"У животу сам више пута имао посла са судовима, са разним судовима.

како би Странку онемогућио у реализацији њених политичких циљева, спремајући се уједно за признање Босне и Херцеговине у авнојевским границама и страхујући од великог народног револта тим поводом.

Српска радикална странка је у протекла 4 месеца имала велики број масовних политичких скупова са по 15 или 20 хиљада учесника, у Крагујевцу, Шапцу, Лозници, Ваљеву, Чачку, Јагодини, Трстенику, Пироту, Нишу, Новом Саду, Кикинди, Лесковцу, Сјеници, Рашкој и многим другим местима. Апсолутно се никада ни један инцидент није десило. Зашто је Слободан Милошевић одабрао баш Гњилане да испровоцира тај

инцидент. Зато што овде живи много мањи проценат Срба него у већим србијанским градовима и зато што је рачунао да је овде народ много лакше застрашити, па онда исконструисати лажне оптужбе, на основу монтажног сценарија.

Другог јуна ја заседала Скупштина Општине Гњилане и наводно донела одлуку да се забрањују јавни митинзи у центру града а посебно да се митинзи забрањују пазарним даном, што је невероватна глупост. Али о глупости општинских функционера није потребно расправљати. Битно је да Скупштина Општине није законски овлашћена за издавање таквих забрана. Забрану може изрећи само Министарство унутрашњих послова.

Дан уочи митинга, радио Гњилане је непрекидно емитовао захтеве Општине да се митинг забрани, уз читав низ неистина и клевета о челницима српских радикала. Међутим, полиција није донела одлуку о забрани скупа или бар решење о таквој одлуци није достављено Српској радикалној странци. Истина, неколико часова пре почетка митинга приватник који је требао да нам изнајми озвучење саопштио је да му је полиција отворено запретила да ће му уређаји бити уништени уколико их постави на нашем митингу. То је једини траг полицијских активности око нашег митинга за који смо сазнали.

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Генерални директор:

Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:

Петар Димовић

Редакција:

Јадранка Шешел, Рајко Горановић,

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,

Наташа Јовановић, Александар Вучић

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Секретар редакције:

Љиљана Мијоковић

Техничко уређење:

"АБЦ-ГЛАС"

Штампа НИГП "АБЦ-ГЛАС" д.д.

Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Француска 31,

11000 Београд

Рукописи се не враћају;

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

АДМИНИСТРАТИВНИ ОДБОР

Кад смо дошли у Гњилане, Филип Стојановић ми је саопштио немогућност одржавања митинга због необезбеђивања озвучења и због превеликог застрашивања народа преко локалне радио станице. На то сам одговорио да то није ни толико битно. Ми ћемо прошетати кроз Гњилане, да нас народ види, да се види да смо ту а народу је итекако јасно да једино Српска радикална странка води искрену бригу о Косову и Метохији.

И мирно смо прошетали кроз Гњилане. Људи су прилазили, руковали се са нама а када смо се враћали према аутомобилу скупило се већ неких 200 људи који су тражили објашњење поводом митинга и објашњење зашто одмах одлазимо. И ја сам одлучио да им то укратко образложим. Да би ме боље чули попео сам се на омању клупу код спомен-чесме. Рекао сам, отприлике, зашто Српска радикална странка толико смета Слободану Милошевићу и његовим издајничким активностима и саопштио народу да српски радикали настављају са својом одлучном борбом за заштиту српских националних интереса. У то се убрзаним корацима приближила једна чета полицијских специјалаца. Старшина који је био на челу чете усмено је саопштио да је митинг забрањен. Одговорио сам му да тако не можемо разговарати и да мора имати писмено решење. Даљег разговора заиста није ни било. На налог старешине, неколико полицајаца ми је прискочило, ухватило за руке и оборило са клупе на асфалт. Брутално су ми заврнули руке на леђа, скинули и украли сат и везали ме лисицама. Један од њих је потегао службени пиштољ и прислонио га на моју сле-

поочницу. Апсолутно никакав отпор нисам пружао. И други полицајци су повадили оружје а неки су чак и пуцали. Видео сам после првог пуцња окрвављеног Филипа Стојановића. Нико од присутних грађана није потезао оружје, у то сам апсолутно сигуран. Нико од присутних грађана није улазио ни у тучу са полицијом.

Нас похапшене одвели су у полицијску станицу и каснија збивања могу бити сведочанство полицијске бруталности и бестијалности али, пошто нису предмет ове прекршајне пријаве, нема потребе да то сада описујем.

Лажне су све тврдње да сам било кога псовао и да сам било кога ударио. Са клупе на којој сам се налазио ни са ким нисам улазио у вербални дијалог, није било никаквог вербалног дуела. Физички је било немогуће да неког руком ударим јер ми се нико није ни налазио на дохват руке. А кад су ме полицајци оборили са клупе и оборили на асфалт било је немогуће да уђем у сукоб са неким од грађана. Иначе, апсолутно никакве туче међу цивилима није било. Много људи је све то видело. Лично знам да су то видели: Коста Булатовић, Рада Трајковић, Веселин Трајковић, Јоргованка Табаковић, Томислав Ивковић.

Друго немам шта да изјавим. Записник није потребно прочитати и исти потписујем без примедби

Окривљени
Војислав Шешел
 Општински судија за прекршаје

РЕШЕЊЕ

ОКРИВЉЕНИ: Шешел Војислав, из Батајнице ул. Посавског одреда бр. 10, рођ. 11. октобра 1954. год. у Срајеву, од оца Николе, по занимању др. правних наука, по народности Србин, држ. СРЈ.

ОДГОВОРАН ЈЕ

Што је дана 3. 6. 1995. године, око 17,10 часова, на платоу испред Градског позоришта у Гњилану, где је заказан јавни скуп који је организовала Српска Радикална странка реметио јавни ред и мир на тај начин што је старешини Станици милиције у Гњилану, који је захтевао да се у року од 10 минута маса разиђе рекао: "немам ја ништа са вама склоните се" и на тај начин вређао. овл. лице односно реметио јавни ред и мир,

– чиме је учинио прекршај из чл. 6 ст. 3 Закона о јавном реду и миру, па се ради тога а на основу истог правног прописа оглашава одговорним,

КАЖЊАВА

КАЗНОМ ЗАТВОРА у трајању од 20 дана (двадесет дана), коју ће казну окривљени издржати пре правоснажности решења.

Окривљени се обавезује да на име трошкова прекршајног поступка плати новчани износ од 50,00 н. динара, у року од 15 дана од дана правоснажности решења.

СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ
Здравковић Зорана

*У суботу, 17. јуна,
дођите на МИТИНГ испред
Савезне скупштине који почиње
тачно у подне*

**СЛОБОДА
СРПСКИМ
РАДИКАЛИМА,
КРИМИНАЛЦЕ
У ЗАТВОР!**

Браћо Срби и сестре Српкиње,

др Војислав Шешел,
Томислав Николић,
Аћим Вишњић,
др Милорад Јеврић,
др Ранко Бабић,
Филип Стојановић,
Јовица Стојменовић
и сви ухапшени, рањени, преби-
јени и малтретирано активисти
Српске радикалне странке
КРИВИ СУ
помахниталом и окупном нео-
комунистичком режиму Слободана
Милошевића зато што се

- супротстављају рестаурацији црвене империје,
- криминалу и лоповлцима његовим, његове породице и припадника странке коју води,
- и његовом признању бивших југословенских република Босне и Херцеговине и Хрватске у авнојевским границама.

Да би их спречио да то јавно кажу, на митингу 17. јуна у Београду, реинкарнирани Броз, Слободан Милошевић је рехабилитовао институт полицијске репресије!

**КОМЕ ЗАКОН ЛЕЖИ У ТОПУЗУ
ТРАГОВИ МУ СМРДЕ НЕЧОВЈЕШТВОМ!**

